

از اختلافات به صورت ماهی گرفتن از آب گل آلود عمل کند. اما در یک حوزه ای که شما هم آب را می شناسید و هم ماهیها را، می توانید به خوبی عمل کنید. اگر درک خیلی خوبی از اختلافات و شرایط پیش آمده نداشته باشید، حتی کرم خاکی هم گیرتان نمی آید! بنابراین هرچه آگاهی در زمینه های پیش رو بیشتر باشد ایران می تواند خیلی بهتر از آب گل آلود ماهی بگیرد و گرنه آنها ماهی بهتری خواهند گرفت.

پس شما با واکرایی در اتحادیه اروپا موافق نیستید؟

ممکن است که اختلافات بالا بگیرد ولی به هر حال این همگرایی شکل گرفته است. اگر منظور شما از واکرایی این است که همگرایی به هم خواهد ریخت و اتحادیه به هم خواهد خورد یعنی واکرا خواهند شد، به نظر من این اتفاق نمی افتد. هر کدام از این واژه ها بار معنایی خودش را دارد. واکرایی خودش ویژگی و شکل خاصی دارد و اگر این مشخصه ها وجود ندارد پس نباید بگوییم واکرایی. می توانید بگویید اختلاف نظر. واکرایی ممکن است در یک جاهایی و یا یک

در یک کشتی هستند و عدم تعادل هر کدام بقیه را به خطر می اندازد، هنوز نتوانستند یک آهنگ امنیتی هم صدا بخوانند. یعنی حتی یک طرح امنیتی و یک تعریف امنیتی واحد ندارند. اما این ۲۸ کشور اتحادیه اروپا نتوانستند نه تنها اساسنامه ای به وجود بیاورند و همگرایی را شکل دهند، بلکه پول واحدی را هم بنا گذاشتند. البته مسئله اختلاف نظر بین اینها به اندازه کافی وجود دارد. ولی باز هم در داخل اتحادیه است. درباره اختلافها نگوئید تعارض، چون تعارض یک رویارویی خشن است که گاهی به صورت شکل های قهریه و نظامی هم صورت می گیرد. بین آنها تعارض وجود ندارد. عدم توافق یا اختلاف وجود دارد. این اختلافها قطعا وجود خواهد داشت. این که چگونه ما می توانیم از آنها استفاده کنیم در دیپلماسی و سیاست و قدرت، در هر کشور شکل های مختلف دارد. این که کجا از ابزار مادی و غیر مادی استفاده کنیم. همه اینها روش هایی است که یک دیپلماسی موفق می تواند پیاده کند. شما نمی توانید شرایطی را متصور باشید که این دولت بتواند

که این مسئله خاتمه پیدا کند. من تصویر روشنی دارم که رابطه ایران و کشورهای اتحادیه اروپا از سر گرفته خواهد شد. حالا در اینجا هم برای ایران و هم اتحادیه اروپا بستگی به نوع بازیها دارد که چگونه عمل بکنند؛ هم ایران می تواند طوری رفتار کند که خیلی سود برد و از دایره تحریم بدون وابستگی به آمریکا بیرون بیاید، و هم آنها می توانند سود خوبی ببرند و به نظر من این اتفاق خواهد افتاد.

خانم پینتو، وزیر امور خارجه ایتالیا در سفر به ایران از رقابت کشور های اروپایی در نزدیک شدن به ایران سخن گفت. به نظر شما این رقابت در چه زمینه های وجود دارد و چقدر واقعی است؟

اتفاق درست است. یعنی کشورهای اروپایی الان هر کدام می خواهند در ارتباط با ایران پیش دستی کنند و این مورد بیشتر در جنبه های سرمایه گذاری در ایران است. مثلا فرانسه از زمانی که صادرات خودروهایش به ایران تحریم شد، از ابعاد اقتصادی خیلی مشکل دارد. فکر می کنم که قراردادهای خودرو بین ۲ کشور می تواند خیلی از مشکلات را مرتفع کند و هم چنین سرمایه گذاری های اقتصادی به رفع مشکلات اقتصادی فرانسه که سال هاست با آن دست و پنجه نرم می کند کمک کند.

اگرچه مدل اتحادیه اروپایی بهترین مدل همگرایی در روابط بین الملل است، اما همزمان تعارض کشورهای اروپایی به ویژه در حوزه سیاست خارجی جدی است. این تعارضات به گونه ای هست که بتوان به چشم یک فرصت برای ایران در روابط با کشورهای اروپایی بدان نگریست؟

بین این یک الگوی خوب منطقه ای است. شما مشاهده می کنید که بیش از ۲۸ کشور با شرایط داخلی متفاوت و با وجود همه تعارضات توانستند پول واحد و اساسنامه واحد برای خودشان تدوین کنند. آن وقت ما ۸ کشور در حوزه خلیج فارس داریم، ۸ کشور مسلمان، ۸ کشور به هم چسبیده که

دکتر طاهره ابراهیمی فر

عکس: خراسان دیپلماتیک